

“ATA, HAMMIYA SALAM DE”

SƏMƏD ABDULLAYEV
(17.06.2002 – 02.10.2020)

Səməd Sədiyər oğlu Abdullayev 2002-ci il iyunun 17-də Göyçay rayonunun Qaraxıdır kəndində anadan olmuşdur.

Azərbaycan Ordusu Quru Qoşunlarının əsgəri olan Səməd Abdullayev 2020-ci il sentyabrın 27-də Azərbaycan Silahlı Qüvvələri tərəfindən Ermənistan işğalı altında olan ərazilərin azad edilməsi üçün başlanan Vətən müharibəsi zamanı Ağdərə şəhəri istiqamətində gedən döyüşlərdə savaşıb. Səməd Abdullayev oktyabrın 2-də Ağdərə döyüşləri zamanı şəhid olub. Göyçay rayonunun Qaraxıdır kəndində dəfn olunub. Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün təmin edilməsi uğrunda döyüş əməliyyatlarına qatılan və hərbi hissə qarşısında qoyulmuş tapşırıqların icrası zamanı vəzifə borcunu şərəflə yerinə yetirdiyi üçün Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin 15.12.2020-ci il tarixli Sərəncamına əsasən Səməd Abdullayev ölümündən sonra "Vətən uğrunda" medalı ilə təltif edilmişdir. Azərbaycanın Füzuli rayonunun işğaldan azad edilməsi uğrunda aparılan döyüş əməliyyatlarına qatılaraq şəxsi igidliyi və şücaəti nümayiş etdirdiyinə görə Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin 25.12.2020-ci il tarixli Sərəncamına əsasən Səməd Abdullayev ölümündən sonra "Füzulinin azad olunmasına görə" medalı ilə təltif edilmişdir.

* * *

Səməd Abdullayev 2008-ci ildə Zülfüqar Zülfüqarov adına Qaraxıdır kənd tam orta məktəbin 1-ci sinfinə qəbul edilmiş, 2019-cu ildə həmin məktəbin məzunu olmuşdur.

Məktəbin fəal şagirdlərindən olan Səməd ailənin ilkidir. Kiçik qardaşı Qismətın 4 yaşı var. Ata-anasının dediyinə görə Səməd nəvazişlə onu həmişə "balam" deyər çağırırmış. Səməd 2020-ci ildə iyulun 7-də 18 yaşı tamam olan kimi həqiqi hərbi xidmətə çağırılmış, Ağcabədi rayonuundkı 704 sayılı hərbi hissədə, sonra da Beyləqan rayonundakı 702 sayılı hərbi hissədə atıcı kimi xidmət etmişdir.

İkinci Qarabağ döyüşləri başlandıqdan bir gün sonra, sentyabrın 28-də döyüşə girmiş, oktyabrın 1-də Füzuli istiqamətində gedən döyüşlərdə şəhidlik zirvəsinə ucalmışdır. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin 15 dekabr 2020-ci il tarixli fərmanı ilə ölümündən sonra "Vətən uğrunda" medalı ilə təltif olunmuş, Qaraxıdır kənd qəbiristanlığında dəfn olunmuşdur.

Səmədin atası Sədiyər Abdullayev də Azərbaycan torpaqlarının suverenliyi və ərazi bütövlüyü uğrunda döyüşmüş, Birinci Qarabağ döyüşlərinin iştirakçısı olmuşdur.

* * *

Səməd valideynlərini sevən, onları əziz tutan, başlarını uca edən bir övlad idi. Təbii ki, ailədə valideynlərinə hörmət qoyan övlad cəmiyyətdə də özünü idarə etməyi bacaracaq, qarşındakılara və özünə dəyər verəcək. Yaxşı deyiblər ki, hər kəs öz ailəsinin təmsil

edir. Ailə bir güzgüdür və övlad valideynlərini, demək olar ki, təkrar edir. Universitetdə dərs dediyim zaman tələbələrini müşahidə edir, onların 90 faizinin hansı ailələrdən çıxdığını müəyyənləşdirir və zənnimlə də yanılırdım. Səməd də, əslində ailəsinin bir parçası, təmsilçisi idi.

Atası Sədiyər Abdullayevin Səməd haqqında dediklərindən: Səməd nə yaşadı ki, nə görə. Hələ təzə-təzə cücməyə başlayan arzularının çoxunu özü ilə qara torpaq altına apardı. Arzularından biridə hərbiçi olub Vətənə şərəflə, qeyrətlə xidmət etmək idi.. Əs-gər oldu, amma şox heyif ki, kor tale zabit olmağa, ürək dolusu Vətən keşiyində durmağa ona imkan vermədi. Əsgərlik həyatı cəmi 85 gün çəkdi.

Səməd çox bacarıqlı, qabiliyyətli, güclü misqi duyumu olan uşaq idi. Heç bir müəllim yanına getmədən bir neçə musiqi alətində ifa etməyi sərbəst şəkildə öyrənmişdi. Böyük, kiçik yeri bilən, gücü, imkanı daxilində hamıya kömək etməyə can atdığından ətrafındakıların hörmətini qazanmışdı. Yaşından tez böyümüşdü. Elə bil zamanı qabaqlamışdı. Adama elə gəlirdi ki, onun 18 yox, 30 yaşı var idi.

Anası Gülnar xanımın söylədiklərindən: Belə bir oğul anası olmağımla fəxr edirdim. Ailədə və qonum-qonşuda, ümumiyyətlə hər kəsə qarşı çox mehriban idi. Sabit xarakteri vardı. Gündə bir fikrə düşsən, bu gün bir söz, sabah başqa söz danışanın biri deyildi. Bəzən elə olurdu ki, nəinki yaşdqları, hətta özündən böyüklər də ondan məsləhət alırdı. Yəni onun məsləhət

verməyə ağı və gücü çatırdı. Adamlar və hadisələr haqqında dəqiq proqnoz verməyi bacarırdı. Çox həssas və uzaq görən idi. Heç bir söhbətə, işə sadələşməsinə yanaşmazdı. Məsələni analiz edib dəqiqləşdirmədən hökm verməzdi. İnsanlar arasında sülh və əmin-amanlıq tərəfdarı idi. Artıq söz-söhbətdən, dedi-qodudan xoşlanmaz, bu qəbildən olan sözlərə heç qulaq da asmaz, əhəmiyyət də verməzdi. Boş vaxtlarında musiqiyə qulaq asmağı və vaxtı musiqi alətlərində çalmağı xoşlayardı. Anadan gəlmə istedad idi. Musiqi təhsili almasa da, artıq musiqiçi kimi tanınmağa başlamışdı.

Səməd vətənsəvər və millətpərvər bir oğul idi. Deyirdi, hər birimizin Vətən qarşısında borcumuz var. Kaş ki, mən də borcumu verə biləydim. Hərbi xidmətə çağırılarda sevindi. Hərbi xidmətdə olarkən onu əzbaz qoymaq istəyiblər. O razılaşmayıb. Deyib ki, əldə silah ön cərgələrdə olmaq istəyirəm. Komandirləri bir qayda olaraq onu əsgərlərə nümunə göstəriblər.

Səmədin yuxuları çin çıxırdı. O öz aqibətini yuxuda görmüşdü. İnsan çox zaman yuxulara inanmaq istəmir. Fikirləşir ki, yuxudur da. Amma bir gün yuxusu çin çıxanda, az qalır dəli olsun. Axırncı dəfə sentyabrın 28-də bizimlə telefonla danışdı. Atasına son sözləri bunlar oldu: "Zəng etdim ki, səsimi eşidin. Məndən narahat olmayın. Özünüzdən muğayət olun. İnşallah, hər şey yaxşı olar. Ata, evdəkilərə salam de. Sag olun. Hamınızı öpürəm".

Oktyabrın 2-də balamın şəhidlik xəbəri gəldi. O gündən nə gecəm var, nə gündüzüm.

Balam çox sevdiyi Vətən uğrunda şəhid oldu, Ürəyində olan böyük arzuları da özüylə bir yerdə dəfn olundu... Bir məclisdə Gülfət xanım mənə dedi ki, Səmədin 3 mərasimi idi. Anası Gülnar xanımın halı pisləşdi. Ona yardım üçün dərman gətirildi. Dərmanı Gülnar xanıma atdırmaq istəyən də gördülər ki, ananın ağzında dili şişib. Nə dərman vermək oldu, nə də bir qurtum su içirtmək....

* * *

Bala itkisi anaların çəkə biləcəyi dərd deyil. Allah-taala heç bir ananın çiyinə belə bir bu yükü yükləməsin. Anaların yaşadığı acıdan, yangıdan duman çıxsas, dünya əbədiyyən qaranlığa dönər. Hər kəs, xüsusilə ürəyi övlad yarası ilə dağlanmış analarımız yaxşı bilir övlad itkisi nə deməkdir. Allah şəhid analarımızın yanınan urəyinin alovuna su səpsin, ovundursun:

Üzün qara olsun Əzrayıl sənin,
Daha kim qaldı ki, alıb apardın.
Neçə oğulları, neçə qızları,
Kəhər atlarından salıb apardın.
Zülmətə döndərdin bağçanı, bağı,
Söndürdün, ay namərd, isti ocağı.
Ananın qəlbinə sən çəkib dağı,
Əlindən balasın alıb apardın.

* * *

Səməd çox alicənab bir ailənin övlətidir. İnsana xas olan ən ali keyfiyyətlər, inanım ki, o ailədə cəmlənib. 18 yaşlı gənc oğul itkisinin acısıyla yaşayan Səmədin atası Sədiyər Abdullayev və anası Gülnar xanım Ramazan bayramında onlara gedib təsəlli verən hər qonağı təmkinlə, yüksək səviyyədə qəbul edir və əziyyət çəkib onlara getdikləri üçün dəfələrlə təşəkkür edirlər. Mən də kənardan müşahidə edir və düşünürdüm: "İlahi, sən bu şəhid valideynlərinə nə qədər böyük insanlıq nəsib etmişən. Şəhidini ziyarət etmək hər kəsin müqəddəs borcudur. Demək olar ki, hər şəhid ailəsinə, şəhid ziyarətində gedənlərin valideynlərinə, ailə üzvlərinə belə gördüm. Xüsusilə, mənə daha çox təəccübləndirən Səmədin valideynləri və Zamiq Əhmədovun ailəsi, həyat yoldaşı Çinarə xanım oldu. Ürək parçalayan səhnə, hər evin guşəsində şəhidlərin 10-larla şəkilləri, boynu bükük balalar, solğun bənizli gəlinlər, ağ saçlı analar, beli bükülmüş atalar, daha nələr, nələr... Bu böyük dərdin içərisində hər kəsi yüksək mədəniyyətlə qarşılamaq asan məsələ deyil. Düşünürəm ki, bu valideynlərin həm öz insanlığı, qarıdan içəri girən hər kəsə hörməti, həm də şəhid balalarına olan sevginin sübutudur. Allah səbrinizi versin. Qarşınızda baş əyirəm.

Səmədin atası Sədiyər Abdullayev deyir ki, mən Səmədə verilən quranın tərcüməsini başdan-ayağa oxudum. O mənə dəstək oldu, həyata baxışım dəyişdi. Ayaq üstə durmağa, yaşamağa kömək oldu. Anladım ki, yaxşı gündə Allaha şükür etməyə nə var ki? Görək dar günümüzdə də şükür dilimizdən düşməsin. Allahın bu gününə də 1000 dəfə şükür. Aldığına da şükür, verdiyinə də. Allah mərhəmətlidir, dərd verən də, səbir də verir. Allah aqlığımızı əlimizdən almasın.

Allah rəhmət eləsin, şəhidim!

Təranə ABDULLAYEVA,
filologiya üzrə fəlsəfə doktoru,
Qızıl qələm mükafatçısı
İlin "Vətənpərvər yazar"ı